

kkelig oplyst; og altsaa blot endnu bede de ærede Medlemmer, der som det har forekommet mig fra alle Sider af Salen ere enige om at ville henvise Sagen til Behandling i et Udvalg, at opgibe, hvormange Medlemmer, de formene at der skulle vælges i Afdelingerne, og hvormange i selve Thinget.

Frolund: Jeg vil tillade mig at anmeldte, at jeg optager det Forslag, som blev stillet øvre fra den anden Side, at Sagen bliver henviist til Behandling først heri Salen.

Hall: Maafee jeg maatte tillade mig et Par Ord. Det synes mig næsten i Genhold til Formandens Uttringer, som om det kun var det første og det sidste af de Alternativer, der indeholdes i Forretningsregulativet § 13, hvorover der særlig her skulde stemmes, skøndt det forekommer mig, at det, efter de Indrømmelser som ere gjorte fra alle Sider, dog egentligt var det 2det Alternativ, der vilde blive at stemme over. Det forekommer mig nemlig, efter hvad der er yttret fra flere Sider, at man har forænet sig i den Mening, at Sagen skal henvises til Afdelingerne, hvilket er sat som det andet Alternativ i § 13, men med den Tillægsbestemmelse, som hjemles udtrykkelig i § 9, at der af Thinget kan bestemmes en Tid, inden hvilken Valg af Comitee-Medlemmer skal gaae for sig i Afdelingerne. Jeg troer, at man kan have meget forskjellige Meninger om Afdelingerne's Betydning, skøndt jeg tillige troer at det vil være noget usikkert, om man i saa Henseende slutter fra hvad der har viist sig ved den forrige Rigsforsamling; men een Ting forekommer mig af stor Vigtighed, og det er, at man dog tillige kommer til et bestemt Resultat, om hvorledes man vil benytte Afdelingerne. Det er navnlig blevet mig klart, ved herom at tale med flere Medlemmer, at man med Hensyn til Finantsloven har befundet sig og endnu befinder sig i en vis Uklarhed med Hensyn til dette Punkt. Mange ere gaaede ud fra den Anskuelse, at der kan være Spørgsmaal om, at henvise Sagen endogfaa efter første Behandling til Afdelingerne, saaledes at der tilstaaes dem en vis Tid, hvori Forhandlingerne i Afdelingerne kunde finde Sted. Dette synes imidlertid ikke at have været Formandens Mening, og det synes mig derfor

at være af Vigtighed, forinden der er Tale om den første Behandling, at man kommer til en større Klarhed herom, idet man nu staaer mellem de 2 Tilfælde, enten at henvise Sagen til Afdelingerne, saaledes, at den skal forhandles der, eller saaledes, at der bestemmes en vis Frist, inden hvilken Valget fra deres Side skulde finde Sted. Dette er det andet Alternativ, som indeholdes i § 13, hvorimod det tredje Alternativ er det, som Formanden nu vil sætte under Afstemning, men hvilket ikke synes mig ganske passer til de Uttringer, som ere fremkomne af de Medlemmer, som have stillet Forslaget.

Formanden: Jeg maa bemærke, at saafremt man vil have bragt til Afstemning, at henvise Sagen til Prøvelse i Afdelingerne, saa maa den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, bringe det i Forslag, eller en Anden maa gjøre det; thi saaledes er Sagen ikke fremstillet af de Rigsdagsmænd, som senest have yttret sig.

Grundtvig: Jeg maa imidlertid vedkjende mig, at jeg bliver ogsaa ved det Forslag, at her skal være den første foreløbige Behandling.

Tscherning: Jeg kan naturligviis ikke have noget imod de Herrers Mening, som have optaget det oprindeligt fra denne Side stillede Forslag; men, da vi ere komne over paa et Slags Overenskomst-Gebeet, saa skal jeg dog nødtigt forlade det. Det forekommer mig som om vor Formand har stillet Sagen saa klar, som den kan stilles. Han har sagt, vi henviste den til Afdelingerne, for der at faa valgt et Udvalg, idet der dog blev sat en Termin for Afdelingerne i saa Henseende, men i den mellemliggende Tid vare de Herrer over at benytte deres Tid til at drøfte Sagen efter bedste Skjønnende. Der staaer i Forretningsordenen ikke et Ord, som siger, at nogen Afdeling maa komme sammen og drøfte Sagerne, naar det ikke er dem expres paalagt at drøfte dem; man behøver netop at drøfte Sagen, for at enes om de Valg, man skal gjøre. Naar man altsaa har sagt: til den og den Tid skulle Afdelingerne have valgt, saa synes mig ligger deri, at den mellemliggende Tid i det Hele kunne Afdelingerne benytte efter bedste Skjønsomhed, for indbyrdes i den at enes om hvem